

عنوان مقاله:

ویژگی های قرارداد لیسانس و مقارنه آن با فقه امامیه

محل انتشار:

کنفرانس ملی دستاوردهای نوین جهان در تعلیم و تربیت، روانشناسی، حقوق و مطالعات فرهنگی - اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

زهرا سیفی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی علوم و تحقیقات ساوه

خلاصه مقاله:

حقوق مالکیت فکری شاخه ای از علم حقوق است که مجموع قوانین و مقرراتی را برای حمایت از اموال غیرمادی که ساخته ذهن بشر است تعیین می کند. با پیشرفت دانش، بشر به انواع تکنولوژی های متعدد و پیچیده تری دست می یابد که توانایی علمی و فنی دستیابی به همه آنها را ندارد. انعقاد قرارداد لیسانس مهمترین روش انتقال دانش می باشد که موجبات حفظ حق مالکیت، ثبت و اختراع را محفوظ می دارد. لیسانس یک عقد عهده است زیرا در آن چیزی به ملکیت در نمی آید. آنچه موضوع قرارداد واقع می شود اجازه استفاده از یک دانش فنی یا یک اختراع یا یک علامت تجاری است. در میان فقها دو نظریه مختلف پیرامون موضوع وجود دارد. برخی عقیده دارند مالکیت معنوی موضوعی نیست که قابل تطبیق بر موضوعات فقهی باب عقود باشد و از این رو، آن را به رسمیت نشناخته اند. برخی دیگر کسانی هستند که معتقدند می توان بر اساس چارچوب های فقهی شیعه، آن را به رسمیت شناخت. در این مقاله که با روش تحلیلی توصیفی و با استفاده از منابع کتابخانه ای انجام شده، سعی شده است به ویژگی های قرارداد لیسانس و مقارنه آن با فقه امامیه، با ارایه مستنداتی از قرآن، روایات و قواعد فقهی پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

قرارداد لیسانس، فقه امامیه، مالکیت فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/823212>

